1836. No. 68.

LEEUWARDER COURANT

DINGSDAG den 23 AUGUSTUS.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 16 *Augustus.* Den 11 dezer is de Zwitsersche Landdag tot een bepaald besluit gekomen, omtrent de vreemde onruststokers. Dit besluit luidt, in zijn geheel, aldus:

„ De Landdag, in overweging nemende de strafbare woelingen van uitgewekenen en andere vreemdelingen, welke door het eedgenootschappelijk bewind en eenige kantons-regeringen ontdekt, en in den rondgezonden brief van het eedgenootschappelijk bewind van 22 Junij dezes jaars ter kennis van de kantons gebragt zijn.

„ Overwegende, dat deze woelingen de inwendige veiligheid en rust en de onzijdigheid van Zwitserland en deszelfs betrekkingen met de andere Staten in gevaar brengen, en inbreuk maken op de aan die vreemdelingen vergunde toevlugt, besluit:

„ 1. Die uitgewekenen of andere vlugtelingen, welke de hun door de kantons verleende toevlugt misbruikt, en de inwendige veiligheid en rust of de onzijdigheid van Zwitserland en deszelfs betrekkingen met andere volken in gevaar gebragt hebben door daden, die behoorlijk bewezen zijn, moeten uit het Zwitsersche gebied worden verwezen, onder medewerking van het eedgenootschappelijk bewind. Deze verdrijving zal onverwijld geschieden, ten zij, dat vooraf nog eene geregtelijke vervolgen moet plaats hebben.

„ 2. Het onderzoek der afzonderlijke gevallen, hetwelk met den meest mogelijken spoed zal moeten geschieden, komt toe aan *de kantons*, en deze zorgen voor de uitvoering van art. 1 op hun gebied. Zij moeten zich te dezen einde met het eedgenootschappelijke bewind verstaan.

„ 3. Het eedgenootschappelijk bewind waakt voor de getrouwe, spoedige en gelijkmatige voltrekking van art. 1 en 2, en doet te dezen einde de vereischte mededeelingen en aanwijzingen aan de kantons. Bij verschil tusschen het eedgenootschappelijk bewind en een kanton, omtrent eenig voorkomend geval, *beslist het eedgenootschappelijk bewind vereenigd met den eedgenootschappelijken representanten-raad.*

„ 4. Wanneer een kanton de verdrijving van een vreemdeling, waartoe het, ten gevolge van voormelde bepaling, verpligt is, weigert of verzuimt, dan zal het eedgenootschappelijk bewind het geval aan den Landdag bekend maken, dewelke de onverwijlde voltrekking van het besluit der bonds-overheid, op kosten van het in gebreke blijvende kanton, zal doen plaats hebben.

„ 5. Binnen eene maand, nadat het tegenwoordige besluit door eene meerderheid van kantons aangenomen en aan de kantons-regeringen medegedeeld zal zijn, zal het eedgenootschappelijk bewind een omstandig berigt omtrent de uitvoering van hetzelve doen, hetwelk aan den Landdag, of, ingeval deze niet vergaderd noch tot dit einde bijeengeroepen mogt zijn, aan de kantons zal voorgelegd worden.

„ 6. Dit besluit verliest zijne kracht, zoodra het eedgenootschappelijk bewind omtrent deszelfs volkomene uitvoering aan de kantons of aan den vergaderd zijnden Landdag kennis zal gegeven hebben."

Dit besluit is goedgekeurd door de gevolmagtigden van 13½ kantons, te weten van Zurich, Bern, Lucern, Uri, Schwytz, Unterwalden, Zug, Freiburg, Solothurn, Bazel-stad, Schaffhausen, Graauwbunderland, Wallis en Neufchatel. Daar in hetzelve nog altijd aan de afzonderlijke kantons-regeringen eenige ruimte gelaten wordt, ten aanzien van het verdrijven van vreemde revolutionairen, zal het nader moeten blijken, of hetzelve volkomen zal beantwoorden aan de begeerte der vreemde mogendheden. — Tot het nemen van een besluit omtrent het vormen van den eedgenootschappelijken representanten-raad (aan welken, in vereeniging met het eedgenootschappelijk bewind, volgens art. 3 van het boven medegedeelde besluit, in geval van weigering van een kanton, de bepaalde beslissing is opgedragen) wordt vereischt eene meerderheid van twee derden der kantonsstemmen, dat is van 15 stemmen.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 17 *Augustus.* Eergisteren en gisteren avond zijn de aangelegenheden van Spanje in het Huis der gemeenten weder ter spraak gebragt. Verscheidene leden hebben den minister *Palmerston* vragen gedaan betrekkelijk de staatkunde, die hij dacht te volgen, nu de constitutie van 1812 in verschillende streken van Spanje afgekondigd werd, en het bewind der Koningin-Regentes daardoor in de grootste moeijelijkheid verkeerde. De gegevene antwoorden van den minister komen hoofdzakelijk hierop neder, dat het hem voorkwam, dat de constitutie van 1812 geene staatsregeling was, die, zonder belangrijke veranderingen ondergaan te hebben, werkelijk ten uitvoer gelegd kon worden en op eenige duurzame wijze bestaan kon; — dat echter de beslissing over de staatsregeling alleen de Spaansche natie toekwam; — dat hij slechts hoopte, dat Spanje in het genot van vrijzinnige instellingen zou geraken; — dat hij niet kon zeggen, hoe het Britsche hulp-legioen gebruikt zou worden, met betrekking tot de constitutie van 1812, om dat dit corps in *Spaansche* dienst stond, — maar dat de in Spanje dienende *Britsche* troepen slechts bestemd waren, om de zaak der Koningin tegen don *Carlos* te ondersteunen, en voor het overige volkomen onzijdig zouden blijven in de inwendige twisten des lands.

Eergisteren heeft een aantal radicalen hier ter stede eene bijeenkomst gehouden, ter zake van de jongste revolutionaire beweging in Spanje. Het voorzitterschap werd bekleed door den kolonel *Thompson*, lid van het Huis der gemeenten, en ook het bekende Iersche parlements-lid *Ruthven* was daarbij tegenwoordig. De heeren *Hume*, *Bowring* en andere radicale leden van het Huis der gemeenten werden verwacht, maar zijn niet verschenen. Verscheidene sprekers hebben het woord gevoerd, om de constitutie van 1812 hoogelijk te roemen, — de Spanjaarden geluk te wenschen met hun terugkeer tot die staatsregeling, — en hen aan te moedigen, ten einde het begonnene werk voort te zetten en te voltooijen. Onderscheidene resolutien in dien zin zijn met groot gejuich goedgekeurd.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 14 *Augustus.* De ministeriële dagbladen van heden weerspreken wederom dat in den loop van den 6den andermaal een bloedig gevecht tusschen de nationale garde en het garnizoen te Madrid zoude plaats gehad hebben. Het *Journal de Paris* verzekert, dat de berigten hiervan medegedeeld ongegrond zijn, daar, luidens depêches en de dagbladen van Madrid van den 7den, toen de rust in die hoofdstad nog bleef heerschen.

Niettegenstaande deze verzekering blijft men groote bezorgdheid koesteren omtrent den toestand van Madrid, daar de rust, zoo die thans daar al heerschen mogt, alleen berust op de voortdurende getrouwheid der troepen, en deze zoo ligt het voorbeeld der bezettingen van verscheidene andere steden van Spanje zouden kunnen volgen en zich met de nationale garde vereenigen, om de omwenteling te volvoeren. Vooral is men hiervoor bevreesd, zoo lang de nationale garde nog niet ontwapend en aan dezelve dus haar invloed niet ontnomen is.

Het *Journal des Débats* koestert nog hoop, dat de revolutionaire beweging in Spanje nog bedwongen zal kunnen worden, wanneer het gouvernement meester van Madrid blijft, vooral daar de junta's geene geldmiddelen hebben, en zich tot nog toe niemand van gewigt of erkende bekwaamheid aan het hoofd gesteld heeft. Het gelooft echter, dat in deze veel zal afhangen van de houding welke Frankrijk aanneemt. Tot nog toe heeft het gouvernement niets van deszelfs oogmerken bekend doen maken, en blijft dus alles wat daarvan verhaald wordt berusten op gissingen.

Van den 16*den.* Ter beurse is heden weinig in de Fransche fondsen omgegaan. De massa der speculanten scheen beducht te zijn voor eenige sterke beweging in de renten en wilden zich er niet aan wagen. Men zeide zelfs dat het tijdstip van het bijeenkomen der kamers vervroegd zou worden tot het aangaan van eene leening ter bestrijding van die kosten, welke eene interventie in Spanje zou vereischen. Er scheen nog al geloof gegeven te worden aan het gerucht, dat het gouvernement werkelijk tot dien maatregel besloten had, en men zeide dat 10,000 man Fransche troepen, gisteren, den 15 dezer, het Spaansche grondgebied waren binnengerukt. Dit gerucht heeft eene rijzing in de Spaansche fondsen doen ontstaan, men scheen zelfs voornemens die rijzing nog hooger te drijven, maar het willig zijn van sommige verkoopers heeft zulks belet. Overigens sprak men van Madridsche brieven van den 10den, als wanneer die hoofdstad zich nog rustig bevonden zou hebben; men gaf evenwel geene bijzonderheden. Door sommigen werd de opmerking gemaakt, dat het gouvernement, door de telegraaf, berigten van den 13den en zelfs van den 14den, uit Madrid kon hebben, en dat zoo het over de grenzen trekken van 10,000 Franschen waar was, zulks beschouwd moest worden, als een bewijs dat het gouvernement slechte berigten ontvangen had.

Intusschen wordt, onder dagteekening van den 13 Augustus, uit Baijonne geschreven: „ De kolonel *Conrad* is gisteren aan het hoofd van 600 man, bestemd om het vreemden-legioen te gaan versterken, de grenzen overgetrokken. De generaal *Lebeau*, die den generaal *Bernelle* gaat vervangen, is den 11den te Pampelona gekomen; de kolonel *Wild*, Engelsche commissaris bij het hoofdkwartier van het Spaansche leger, zal hem aldaar de gelukwenschingen komen bieden van den generaal *Evans*, die nog altijd te St. Sebastiaan ziek ligt. De generaal *Cordova* is den 7den van Onate teruggekomen. *Comez* is niet in Leon binnengetrokken, maar teruggekeerd naar de Asturien; hij wordt van alle kanten bekneld; door *Espartero*, die zich te Oviedo bevindt, door *Iriarte*, die te Santander staat en door het legerkorps van *Manso*, in Oud-Kastillien. In Arragon is *Quilez* geslagen geworden door den kommandant van Soria; hij heeft omstreeks de 200 man verloren, niets heeft zijne bende kunnen redden, dan eene spoedige vlugt in het steile gebergte. Hij is naar Canta Vieja geweken.

„ De berigten, die men heden uit Katalonien ontvangt, melden dat de insurrectionnele bewegingen van Andalusien nog niet tot dat gedeelte van Spanje waren overgeslagen.

„ De brieven uit Kadix loopen tot den eersten dezer. De leden van de gouvernements junta moesten in den loop van den dag worden benoemd. De steen van de constitutie was met plegtigheid en geestdrift ingewijd geworden. In den schouwburg waren de stukken *De moeder van Torryos* en *Het vrije Rome* gegeven geworden.

„ Een bijzondere brief geeft eenige bijzonderheden omtrent de wijze, waarop de maatregel van het ontwapenen der nationale garde te Madrid, ten uitvoer gelegd is geworden. Die brief verhaalt, dat de officieren van de nationale garde aan den generaal *Quesada* geweigerd hebbende, zich met die ontwapening te belasten, deze door hen gedrongen zulks in persoon te doen, verkozen had, het op te dragen aan de aijuntamiento (het gemeente-bestuur) en aan de burgers gelast had, hunne wapenen aldaar te gaan afgeven. Slechts zeer weinige nationale gardes hadden aan dit bevel gehoorzaamd, en bij hunne terugkomst van het stadhuis waren zij door het graauw mishandeld geworden. De aijuntamiento overigens zeer weinig ijver betoond hebbende in het volvoeren van dezen last, heeft de generaal *Quesada*, tot aanprikkeling van haren ijver, haar deszelfs zoon toegezonden, met eenen zeer dringenden brief, maar de aijuntamiento heeft geweigerd lezing daarvan te nemen, en beide, brief en bode, op eene zeer weinig beleefde wijze teruggezonden.

„ Zoo men geloof mag geven aan eene bijzondere correspondentie van Arragon, heden langs buitengewonen weg ontvangen, zou de junta van Saragossa commissarissen naar Madrid hebben afgevaardigd, met last, om aan het gouvernement te verklaren, dat zoo de constitutie van 1812 niet te Madrid werd aangenomen, de stad Saragossa geene vertegenwoordigers naar de vergadering der cortes zou zenden en zich in eene volstrekte onafhankelijkheid van de hoofdstad en van het centrale gezag zou houden. De correspondent voegt er bij, dat de commissarissen zich tijdens het vertrek van den post reeds op weg begeven hadden."

Volgens de *Sentinelle des Pyrenées* werd uit Behobia geschreven: „ In de rigting van St. Sebastiaan heeft men sterk hooren schieten; er is nog geen gevolg van bekend. De Carlisten doen sedert twee dagen eene verdubbelde activiteit te Irun en op de oevers van de Bidassoa bemerken. Men gelooft dat zij eerstdaags eenen vernieuwden aanval op het bruggenhoofd zullen doen.

„ PS. De Carlistische artillerie-generaal is te Irun aangekomen; men verzekert, dat hij maatregelen komt nemen, voor in gevalle Fransche hulptroepen, over de brug van Behobia, in Spanje mogten willen dringen."

In het *Memorial Bordelais* leest men: „ Het schijnt dat de Fransche en Engelsche vertegenwoordigers te Madrid, op den 4den eene officieele nota aan het kabinet van H. Kath. M. gerigt hebben, om te verklaren, dat zij ingevolge bekomene instructien van hunne hoven, onmiddellijk alle betrekkingen met Spanje zouden staken en zelfs hunne paspoorten zouden vragen, zoo men den wil van H. M. de Koningin-Regentes geweld aandeed, of eenige wezenlijke verandering bragt in de testaments-beschikkingen van wijlen *Ferdinand VII*, beschikkingen, die, zeggen zij, in het oog van Europa de grondslag zijn van het wettige regt van *Isabella II*.

„ Het bestaan van zoodanig eene nota is zeer twijfelachtig. Het is niet waarschijnlijk, dat Frankrijk zich in de voorbaat zoo stellig verklaard zou hebben en het is zeker dat Engeland zoodanig eene taal niet zal hebben doen hooren. Aan wien zou de bedreiging gerigt zijn geweest. Aan het Spaansche volk? Verdeeld als het is, zou het er weinig acht op geven. Aan de Koningin en haar gouvernement? Dit zou ongerijmd wezen, want zij zijn het niet, die de verandering wenschen. De kabinetten van Londen en van Parijs zouden bovendien niet zoo onnozel zijn, van den vrijen teugel te laten aan de kuiperijen der andere diplomatieke agenten, die voor hunne hoven voordeel zouden zoeken te trekken uit de revolutionnaire gebeurtenissen van de hoofdstad van Spanje."

Zie hier eindelijk wat onze bijzondere correspondentie ons meldt.

„ Het is niet gemakkelijk voor het oogenblik te raden, welke de wezenlijke gevoelens, van het *Journal des Débats*, omtrent de Spaansche zaken, zijn. Men weet dat dit blad, hetwelk eenigen tijd getrouw aan de *Doctine* gebleven was, sedert kort tot het ministerie van den 22 Februarij terug gekeerd is, en dat het op nieuw inblazingen van het kabinet ontvangt. Deszelfs tegenwoordige taal draagt alle teekenen, dat het in last heeft, de gemoederen voor te bereiden tot eene expeditie in Spanje, die meer tegen de patriotten dan tegen de Carlisten gerigt zal zijn. Het begint, met de constitutie van Kadix, die niet anders is dan eene vereenigingsleus, op zijde te schuiven, en hieraan doet het wel, want al de Spanjaarden erkennen dat de constitutie van Kadix onuitvoerbaar is, en volstrekt eene herziening vereischt. Vervolgens laakt het de revolutionnaire bewegingen der steden, omdat zij de krachten der natie verdeelen, op een oogenblik dat het zoo dringend noodzakelijk was, dezelve vereend te houden. Het lijdt geen twijfel, of zoo de worsteling tusschen de patriotten en het gouvernement der Koningin blijft voortduren, moet don *Carlos* daar voordeel uit trekken. Maar het is niet te ontkennen dat de constitutionele partij tegenwoordig zoo zwak is, dat de laatste de eerste weldra geheel vernietigd zal hebben, als wanneer zij niet anders meer te bestrijden zal hebben dan *Karel V*, ten zij Frankrijk tot eene volslagen interventie mogt komen.

„ In weerwil van al de beursgeruchten, schijnt het besluit hiertoe nog verre van daar te wezen. De Koning blijft er zich nog altijd stellig tegen verzetten, en de vreemde ambassadeurs hebben er nog in geenen deele hunne toestemming toe gegeven, ofschoon zij er zich minder fel tegen kanten.

„ De gouvernements-bladen hebben in geen twee dagen berigten uit Madrid of uit de Spaansche provincien medegedeeld, en evenwel kon men er heden met den post van den 10den, en door de telegraaf van den 13den hebben. Men is beducht dat er weder nieuwe onlusten zijn voorgevallen, welke het Fransch gouvernement eerst zoo laat mogelijk publiek wil zien. Er is heden morgen een koerier aan een der bankiershuizen aangekomen, maar men weet nog niet wat hij medebrengt."

Uit Algiers wordt, onder dagteekening van den 6den, geschreven: „ Onder de passagiers, die door den *Castor* aangebragt zijn, bevinden zich 27 Wurtembergers, die het getal onzer kolonisten komen vermeerderen, sommigen van dezelve zijn ambachtslieden, anderen landbebouwers. Bijna alle aankomende vaartuigen brengen ons een transport van die nieuwe kolonisten, gezonde en sterke menschen, die tegen het luchtsgetel bestand zijn; zij bevinden zich altijd onder het geleide van een agent van de algemeene, te Parijs gevestigde, maatschappij van kolonisatie. Men spreekt van niet minder dan van een aantal van 1500 Wur-

Stembergers, die bij transporten van 30 à 50 menschen zich hier als kolonisten moeten komen nederzetten."

Volgens brieven uit Oran, van den 31 Julij, heeft de infanterie van het expeditionnaire korps door de vermoeijenissen en ontberingen oneindig meer geleden, dan men aanvankelijk gezegd had; vele soldaten hebben hunne reserverantsoenen niet weten te bewaren, en velen zijn bezweken aan de gevolgen van het onmatig drinken van water, wanneer zij dit hier of daar ontmoetten. De kavalerie heeft minder geleden, maar de hitte begon hinderlijk aan de paarden te worden.

Ook uit Port-Vendres heeft men brieven, die melden, dat de Maarschalk *Clausel* er met ongeduld werd verwacht en dat men hoopte dat hij den 20sten zou kunnen scheep gaan. Het gerucht wil evenwel, dat de toebereidselen tot de expeditie van Constantine niet vroeger dan in de eerste week van September gereed zouden kunnen wezen en dat ook de maarschalk niet voornemens zoude zijn, vroeger naar Afrika over te steken. De expeditie is het onderwerp van het gesprek van al de militairen. Zij gelooven dat het leger van Afrika gebragt zal worden tot een effectief van 40,000 man. Het voornemen zou wezen, gelijktijdig op alle punten eenen grooten slag te slaan, om alzoo gelijktijdig al de stammen, die niet aan ons onderworpen zijn, tot ontzag te brengen. Tot dit einde zou de divisie van Oran naar Mascara terug keeren en hare bewegingen in verband brengen met die van de troepen van het kamp van Tafna en van Tlemecen. De divisie zou, op zijn minst genomen, 7500 man tellen en een garnizoen van 500 man te Mascara achter laten. De divisie van Algiers zou zich verdeelen tusschen Meliana, Medeah, Coleah en Belida en er garnizoen laten. De maarschalk zelf zou, aan het hoofd van 8 of 10,000 man trekken naar Bona en Constantine, welke hij door Fransche troepen en Spahis zou doen bewaren en met welke men zich in aanraking zou stellen door middel van twee andere kampementen, die met dat van maarschalk *Clausel*, tusschen Constantine en Bona, drie groote rustpunten zouden vormen, van waar de expeditien versterkingen en voorraad van allerlei aard zouden kunnen trekken. Dit zijn de plannen die de militairen bij den maarschalk *Clauzel* veronderstellen en waarvan de onderneming en volvoering volbragt zouden moeten worden in een tijdsbestek van zes weken, namelijk tusschen den 15 September en 1 November, als wanneer de regentijd in Afrika begint."

Het *Journal des Débats* bevat het volgende schrijven van den 11den uit Toulon: „Dezer dagen hadden onderscheiden schepen bevel ontvangen om zich naar de kusten van Katalonie te begeven, waar men zekerlijk voor eenige oproerige beweging beducht was. Het schip de *Suffren* en de korvet de *Indienne* waren reeds uitgezeild toen het schip aan den kant van den grooten toren op strand geraakte. De beide vaartuigen zijn gelukkiglijk weder binnengekomen. De *Suffren* was onbeschadigd gebleven, en beide vaartuigen zijn in den namiddag andermaal in zee gestoken. Tegen vier ure ontving men eene telegrafische depeche van den minister van marine, met order de schepen niet te laten vertrekken. Daar de *Suffren* en de *Indienne* reeds in volle zee waren, heeft de kommandant het geschut moeten lossen, om hun het sein mede te deelen. Naauwlijks waren zij weder binnen gekomen, of de stoomboot *de Styx* is in aller ijl vertrokken. Men gelooft algemeen dat dezelve zich naar Barcelona begeeft. De brik de *Sylphe* heeft gelijktijdig bevel ontvangen om zich zeilree te houden.

„Heden is het schip de *Suffren* benevens de fregatten *Herminie*, *la Dryade* en de brik *le Sylphe* uitgezeild. Dit smaldeel begeeft zich stellig naar de Spaansche kusten.

Van den 18*den*. In den *Moniteur* leest men:

Het Fransche Gouvernement heeft de beide onderstaande depeches ontvangen, welke wij tekstueel overnemen:

„St. Ildefonse, 13 *Augustus*, 10 *ure des ochtends*.

„Eene militaire insurrectie heeft de Koningin-Regentes genoodzaakt dezen morgen ten 2 ure de Constitutie van 1812 aan te nemen; alles is hier op dit oogenblik volmaakt rustig en de soldaten zijn binnen hunne kazernen teruggekeerd."

„Madrid, 13 *Augustus*, 6 *ure des avonds*.

„De tijding van het gebeurde te St. Ildefonse begint zich door Madrid te verspreiden. De rust is nog niet gestoord. De raad der ministers is vergaderd."

Op deze depeches laat het *Journal des Débats* volgen:

Het schijnt dat in den raad der ministers betrekkelijk de Spaansche aangelegenheden sints drie of vier dagen groote oneenigheid was ontstaan. De in den loop des dags ontvangen twee depeches hebben daar eensklaps een einde aangemaakt; men verzekert dat onverwijld naar Bayonne per telegraaf het bevel is afgezonden om den marsch der voor het vreemden-legioen bestemde versterkingtroepen naar Spanje te staken.

De beweging van St. Ildefonse schijnt te zijn beslist geworden door die van het door Soria aangevoerde centrum legercorps, hetwelk, na op het Carlistische bendehoofd Basilio een voordeel behaald te hebben, in spijt der tegenredenen van deszelfs generaal, de constitutie van 1812 geproclameerd had. Dit voorbeeld zal de troepen in de Koninklijke residentie van la Granja hebben medegesleept.

Sedert twee dagen is het Ministerie in volslagen ontbinding geweest. Toen de tijding der bewegingen van Malaga, Saragossa en Kadix te Parijs aankwam werd de kwestie der interventie in den raad ter bane gebragt. De heer *Thiers* heeft zich ijverig verklaard voor het onmiddellijk binnenrukken van een Fransch leger in Spanje. De heer *de Montalivet*, de maarschalk *Maison*, de heer *Pelet*, enz. zijn, zegt men, van een tegenovergesteld gevoelen geweest. De overige ministers ondersteunden de meening van den heer *Thiers*.

De Koning schijnt zich met het gevoelen van de meerderheid van zijnen raad niet te hebben kunnen vereenigen.

Jongstleden Maandag is die kwestie op nieuw in 's Konings tegenwoordigheid bediscussieerd. Na den afloop der beraadslagingen heeft de heer *Thiers* zijn ontslag ingediend, hetwelk, zeide men, heden zoude zijn aangenomen geworden, indien niet het ontvangen der telegrafische depêche de gesteldheid der zaken veranderd en de heer *Thiers* zijne ontslag-indiening weder ingetrokken hadde.

Onderscheiden bladen deelen eenen vermeenden brief mede van den minister voor buitenlandsche zaken aan den Franschen gezant in Zwitserland. Wij zijn gemagtigd om formeel te verklaren dat het bedoelde stuk onjuist is, en dat men den zin en de woorden van den brief, dien men heeft willen mededeelen, verregaand heeft veranderd.

Volgens het *Mémorial Bordelais* heeft het Fransche gouvernement officieel te Madrid doen verklaren, dat, bijaldien de constitutie van 1812 in die hoofdstad wierd geproclameerd, alle aan Spanje verleende bijstand terstond zoude worden ingetrokken.

De Gazette de France zegt, dat er, als eene stellige daadzaak, sprake is van een Europeesch vorsten-congres, hetwelk zoude gehouden worden om de aangelegenheden van Spanje in beraad te nemen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *den* 21 *Augustus*. De gewigtigste daadzaken, welke ons door de Fransche dagbladen en brieven worden medegedeeld, betreffen steeds Spanje. Uit de bijzonderheden, welke wij te dien aanzien onder het rubriek *Fransche dagbladen* heden opnemen, zal men zien dat de Koningin te St. Ildefonse is gedwongen geworden de constitutie van 1812 aan te nemen. Waarschijnlijk zal ook daarna te Madrid diezelfde aanneming hebben plaats gehad, ofschoon de tijdingen per telegraaf van Madrid, tot den 13den des avonds ten 6 ure, ontvangen, melden dat aldaar het te St. Ildefonse gebeurde reeds was bekend geworden en echter de hoofdstad nog in rust bleef. Algemeen is men bekommerd en nieuwsgierig wegens hetgeen van den 8sten, datum der jongstleden brieven, tot den datum der telegrafische depêche, heeft plaats gegrepen.

De tijding van het door de Koningin erkennen der constitutie schijnt overigens de gezindheid van een gedeelte van het Fransche ministerie veranderd en de aftreding van het meerderdeel der kabinetsleden belet te hebben: dat is te zeggen, dat, met opzigt tot het weigeren der interventie, de ministers het nu allen zouden zijn eens geworden.

Eene tweede daadzaak, die te Parijs ook nog de algemeene oplettendheid bezig houdt, is des Raadspresidents ontkenning van het (vroeger zakelijk door ons medegedeelde) door de dagbladen hem aangewreven schrijven aan den heer *de Montebello* wegens de *hermetieke blokkade* van Zwitserland. Het *Journal de Paris* verklaart namelijk heden dat schrijven voor apocryf. De overige dagbladen vinden intusschen dat die verloochening wat spade komt, en welligt enkel door het belagchelijke van des Presidents gebezigde uitdrukkingen is gemotiveerd geworden.

Sedert eenige dagen loopen in Belgie geruchten van eene volstrekte ontbinding van het Belgische ministerie.

NIJMEGEN, *den* 16 *Augustus*. Het onweder, dat ll. Zondag alhier en in de omstreken woedde, was verschrikkelijk, en hield langer, dan bij menschen geheugen, aan. Alhier heeft hetzelve, voor zoo ver ons is bekend geworden, geene schade verwekt, hoewel de menigvuldige regen de bewoners in de beneden stad zeer in ongelegenheid bragt. Op andere plaatsen was de regen echter veel menigvuldiger, en men mag veilig veronderstellen, dat aan den kant van Wielder, tusschen Beek en Kranenburg gelegen, eene wolkbreuk heeft plaats gehad, althans de van de bergen afstortende golven vulden in korten tijd de dalen, zoo dat de huizen in dezelven spoedig diep in het water geraakten, waardoor de bewoners in het dreigendste onheil verkeerden. Vooral was het vee niet te beveiligen, zoo dat vele varkens en jong vee, dat niet in de weide was, en het welk men zoo spoedig niet konde redden, verdronk. Alles wat de vervaarlijke waterstroom in den weg stond, werd medegevoerd. Zoo vel was de stroom, dat het van de bergen medegevoerde zand, na het ophouden van den regen, op vele plaatsen minder, doch op andere eene el tot 13 palmen, op den straatweg lag opgehoogd, zoo dat dezelve niet te berijden was. Hier zag men daarenboven brokken van bergen, met het daarop wassende hout, tot op den weg voortgedreven; dáár lagen zware boomen van den bergtop afgeslagen; elders lag eene kar, een ploeg, of ander werktuig door den stroom voortgedreven, kortom de weg was onkenbaar, terwijl het Wielder-Meer alles ontvangen had, wat over den weg was gespoeld. Overigens heeft de Straatweg zelve zeer veel geleden.

Was dit tooneel treurig, het was evenwel niet onherstelbaar; veel treuriger was dat, om hetwelk te beschrijven, onze krachten te kort schieten. Het dorp Groesbeek, voor eenige jaren, zoo zeer door de uitwerkselen van het onweder geteisterd, waardoor een groot gedeelte van hetzelve in de assche gelegd werd, vreesde ook nu hetzelfde lot te zullen treffen. De bliksem scheen vooral daar vereenigd en dreigde het geheele dorp met vernieling. Tegen verwachting werd hetzelve echter lang gespaard, maar eensklaps wordt het huis van eenen geringen dorpbewoner, met name *Peter Jansen*, getroffen. De bliksem zich door den schoorsteen eenen weg banende, doodde eensklaps den man, die met zijn gezin onder den schoorsteen zat, gelijk helaas! bij onweder, bij vele landlieden de gewoonte is. IJlings begeeft zich de dienstmaagd naar buiten om hulp te roepen, doch op hetzelfde oogenblik ziet zij, dat het huis, aan alle hoeken, in volle vlam stond, zoo dat zij nog even den tijd gehad had om de vlammen te ontgaan. Op haar hulpgeschrei begeeft zich dadelijk de vader der hoog zwangere vrouw, door de vlammen in het huis; tracht op hare bede, vooreerst twee kinderen te redden, heeft bijna zijn doel bereikt, doch...... ziet zich gedrongen een kind te laten vallen, waardoor hetzelve reddeloos verloren was. Terug te keeren, was onmogelijk, en werd dus alleen het kind, wat hij der vlammen onttrok, gespaard, terwijl vrouw en drie kinderen met den, door den bliksem getroffen man, in dezen ramp moesten omkomen. Hoe ijsselijk dit tooneel ook ware, treffender wordt hetzelve, wanneer men verneemt, dat de ongelukkige moeder, in het vreesselijkste oogenblik, nog een kind der wereld gaf, om daarop dadelijk met hetzelve, door de vlammen verteerd te worden.......... Toen men het wagen durfde, om de puinhoopen te betreden, vond men haar, tot aan de deur voortgekropen, en hare jonggeborene, onder haar liggende...... Was er dus geene mogelijkheid om zoo veel menschen te redden, veel minder was men bedacht om het vee en al het overige der vlammen te ontrukken, zoo dat dan ook alles, have en goed en vee, een prooi der vlammen werd. — Een daglooner, met name *Jan Doekbrijder*, bewoonde met zijn gezin eene kamer in datzelfde huis, deze konde alleen zich en de zijnen redden, verloor dus alles wat hij bezat, waaronder nog eene koe, en is derhalve in de diepste armoede vervallen.

Volgaarne voldoen wij aan het verzoek van den heer Burgemeester der gemeente Groesbeek, gelijk wij doen bij deze, om te gelijk met de aankondiging van dit onheil, de milddadigheid van onze stad- en landgenooten in te roepen, en hun gelegenheid te geven, om hunne giften ter Stads Courantdrukkerij in te zenden, ter ondersteuning van de eenig overgeblevene wees van *Peter Jansen*, en de familie *Doekbrijder*, die allen in de diepste armoede verkeeren. Van de ontvangene giften zal in ons dagblad worden kennis gegeven, terwijl dezelve aan den heer Burgemeester voornoemd zullen opgezonden worden, om door eene daartoe gestelde commissie, naar billijkheid aan de hulpbehoevenden, te worden uitgedeeld.

Berigten van andere plaatsen ingewonnen, zijn gedeeltelijk zeer geruststellende, van sommige plaatsen bedroevend. Te Elten, bij Emmerik, onder anderen, sloeg de bliksem in den toren, waardoor dezelve geheel afbrandde. Te Huissen werd ook een huis door den bliksem getroffen, doch aldaar veroorzaakte dezelve niet veel schade.

LEEUWARDEN, *den* 22 *Augustus*. Bij Koninklijk besluit is het departement van oorlog gemagtigd geworden, om de miliciens der buitengewone ligting van 1831, aan welke, hoezeer danook door een verkeerd begrip van sommige chefs der korpsen, echter reeds voor het nemen van Hoogstdeszelfs besluit van 17 November 1835, No. 8, even als de miliciens der ligtingen van 1827 tot 1830, het onbepaald verlof is verleend geworden, voor zooverre zij zich daartoe reeds mogten hebben aangemeld, of daartoe nader aanmelden, bij het voortdurend genot van dat gunstbewijs te handhaven.

Bij kabinets rescript heeft Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken de heeren gouverneurs der provincien opgedragen, om aan de autoriteiten, die zich bij de ligting der nationale militie in 1835 van hunne taak, om de behoorlijke uitvoering der wet te verzekeren, loffelijk hebben gekweten, deswege de tevredenheid van Z. M. kenbaar te maken. Diensvolgens is dezer dagen aan de daarbij betrokkene autoriteiten, die tot de bevordering van het werk der zoo evengemelde ligting nuttig hebben medegewerkt, wegens derzelver daarin aan den dag gelegden ijver, Zr. Ms. hooge tevredenheid betuigd.

Dezer dagen is er buiten effect gesteld en voor vervallen verklaard de circulaire van 5 September 1833, waarbij was voorgeschreven, dat op alle sterkte-staten noch als present, noch als absent, zullen moeten gebragt worden officieren en manschappen, die zich bij eenig ander corps van het leger, bij de marine, of bij eenig onderdeel van een corps gedetacheerd bevinden, en dat de alzoo gedetacheerde alleen in de sterkte gebragt moeten worden bij zoodanig corps of onderdeel als waarbij zij zich werkelijk bevinden, met verdere bepaling, dat daarvan op de door zoodanig corps of onderdeel, op te maken staten melding gemaakt moet worden. Die verordening is voornamelijk ingetrokken, omdat de ondervinding heeft doen zien, dat zij dikwijls aanleiding tot misvattingen geeft en dat daardoor een groot aantal officieren en manschappen, terwij zij zich afzonderlijk op marsch bevinden, om bij andere korpsen of onderdeelen van dien over te gaan, of omdat zij in de eene of andere betrekking zijn geplaatst of geëmploijeerd, alwaar geene sterkte-staten worden opmaakt, in welke zij kunnen worden begrepen, geheel onverantwoord blijven.

Met intrekking van opgemelde circulaire worden alle vorige verordeningen, omtrent de sterkte-staten, welke bij dezelve waren ingetrokken, in derzelver volle kracht hersteld, zoodat voortaan de gedetacheerden, even als te voren, bij ieder korps waartoe zij werkelijk behooren, op alle de sterkte-staten zullen moeten worden verantwoord.

Den 18 dezer heeft te Amsterdam eene bijeenkomst plaats gehad van de inschrijvers tot den ijzeren spoorweg tusschen Amsterdam en Haarlem. De heer mr. *F. A. van Hall* voerde daarbij uit naam der directie het woord. Na het voorlezen der koninklijke concessie en eene aanmerking van den heer *van Hall*, dat daardoor eenige veranderingen in de oorspronkelijke statuten was noodzakelijk geworden, waartoe de directie gemeend had de belanghebbenden tot eene algemeene vergadering te moeten te zamen roepen, werd door verscheiden der aanwezenden de aanmerking gemaakt, vooreerst dat de geldigheid van zoodanige verandering nog niet was bewezen; dat voorts in de concessie gesproken werd van een dubbel spoor, terwijl men gewenscht had dat de weg slechts van één spoor zoude zijn; terwijl men zich wijders verzette tegen het voorstel der directie om het kapitaal te vergrooten, eene vergrooting die door het aannemen van een dubbel spoor zoude noodzakelijk worden. Na eenige discussie die tot geen uitkomst leidde, werd tot het benoemen eener commissie uit de hoogstbelanghebbenden, besloten, die met de directie in ruggespraak zoude treden, ten einde gezamenlijk te overleggen wat in het belang der inschrijvers te doen staat. Deze commissie bestaat, behalve uit den heer mr. *S. P. Lipman*, uit de heeren *S. B. Sichel*, *J. Königswarter*, *L. M. Rindskopf*, *J. H. Coster*, *Hollander en Lehren*.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART te HARLINGEN.

Van den 14 *tot den* 21 *Augustus* 1836.

Binnengekomen: Den 16 Augustus het kofschip *Concordia*, kapt. O. P. Smit, van Dantzig. — Den 17 dito het kofschip *de Jonge Anna*, kapt. H. J. Hubert, van Drammen; het schonerschip *Northam*, kapt. D. Charrosin, van Londen, het kofschip *Wilhelmina*, kapt. R. Sluik, van Larwich. — Den 18 dito het schonerschip *Livelij*, kapt. S. Finch, van Londen; het kofschip *de Volharding*, kapt. E. T. Eckmeijer, van Newcastle. — Den 20 dito de schonerschepen *Friends*, kapt. J. Manning en *Fame*, kapt. W. Barfield, beide van Londen. — Den 21 dito de kofschepen *Vrouw Anna Maria Catharina*, kapt. W. D. Kleininga, van Liverpool en *Maria Engelina*, kapt. H. Lange, van Dantzig.

Uitgezeild: Den 15 Augustus, het kofschip *de Jonge Dirk*, kapt. H. E. Vos, naar Noorwegen. — Den 16 dito het kofschip *Jan Fredrik*, kapt. H. H. Kok, naar Noorwegen; het tjalkschip *de Eendragt*, kapt. H. H. Drent, naar Hamburg. — Den 18 dito het tjalkschip *Marianna*, kapt. B. H. Nee, naar Hamburg; de kofschepen *Egbertus*, kapt. L. E. Tiktak, *de Jonge Jan*, kapt. J. K. Bart, *de 2 Gebroeders*, kapt. H. J. Zeven, *Willem Olivier*, kapt. G. J. Korter en *IJpeus*, kapt. H. de Weerdt, Jr., alle vijf naar Noorwegen. — Den 20 dito de kofschepen *Hermanna*, kapt. R. W. Lukens, naar Noorwegen en *Josina Wilhelmina*, kapt. J. C. van der Veer, naar Petersburg. — Den 21 dito de schonerschepen *Flora*, kapt. J. Manning en *Northam*, kapt. D. Charrosin, beide naar Londen.

M E N G E L W E R K.

Het ZELDZAAM KAMPGEVECHT.

In den jare 1468 had *Karel de Stoute* de rijke en onrustige stad Luik hard getuchtigd, omdat zij zich niet aan zijn willekeur konde onderwerpen: Tongeren, St. Trond en alle vrienden van vrijheid had hij door zijn dwingelandij schrik aangejaagd, maar de Luikenaars, trots en moedig van aard, voedden een diep inwortelenden haat en afkeer tegen hunne Overheerscher, nu een Beul geworden.

De Hertog van Bourgondien erkende dat de Luikenaars mannen waren, doch behandelde hen niettemin als slaven. Het gevolg hiervan was dagelijksche opstand, oproer en bloedvergieten. De Rebellen werden ter dood gebragt, maar de geest des wederstands wakkerde daardoor te geweldiger aan. Zoo als altoos waren er ook thans aanvoerders van den opstand, die gewoon in troebel water te visschen, de geringeren aan hun doel wisten cijnsbaar te maken. Wilhelm van Aremberg en de Graaf de la Marck, daarna onder den naam van het Everzwijn der Ardennes berucht geworden, begonnen toen hunne intrigues, die later des laatsten Zoon op den Bisschopszetel van Luik plaatsten.

In 1473 ontstond er, door hen achter de schermen bestuurd, een bloedig oproer. Dertig man door *Hubert Coppins*, een dappere Luikenaar, aangevoerd, boden eindelijk alleen aan de Boogschutters des Hertogen van Bourgondien eenigen wederstand. Acht dier dapperen waren in het leven gebleven; Hubert werd gewond aan den hals en door een soldaat over het lage latwerk in den stroom geworpen; de overigen verloren nu den moed, zij gaven zich over en werden op de Markt nevens elkander opgehangen. Hunne woningen werden vernield, de goederen verbeurd verklaard en men deed hun na den dood nogmaals een proces in forma aan, ten gevolge waarvan zij, tot bewijs der regtvaardige straffe, andermaal, doch *in effigie* werden opgehangen.

Hubert Coppins was getrouwd; zijn Broeder Sijlvester, die met hem de eenigste afstammelingen eener familie van wapensmeden was, had eene Zuster van Huberts Vrouw ten huwelijk gekregen. Deze Gezusters heetten Geertruid en Bega. Sijlvester de slavernij van zijn geboortestad niet langer kunnende verdragen was met zijne Vrouw Geertruid naar Brussel getrokken en woonde in de Rue d'Argent. Hubert had dit besluit zijns Broeders afgekeurd en was dus in Luik gebleven. In het midden der tirannij smaakte hij het huisselijk geluk, want Bega was goed, hups en eene waardige Vrouw in allen opzigte. Nog maar acht en twintig jaren oud verloor zij haren man, huis, have en goed, en ging, arm en verlaten, met haar driejarig kind op den arm te voet naar Brussel tot hare Zuster Geertruid.

Sijlvester beweende opregt den dood zijns Broeders, betuigde echter zich nooit te hebben kunnen troosten als hij zich gevangen gegeven en aan de galg zijn leven geeindigd had. Hij huurde voor zijne Zwagerin eene kleine woning, zwoer haar nooit te zullen verlaten, en bragt haar, volgens de gewoonte des tijds, als de weduwe eens martelaars beschouwende, in de Kerk der Petits-Freres aan de Fossé-aux-Loups, alwaar thans de Augustinerkerk staat. Hier liet hij haar den plegtigen eed afleggen, dat zij nooit weder zoude trouwen en na de voltooide opvoeding harer dochter zich in het groot Bagijnenhof, onder de bescherming harer heilige Patrones Bega zoude begeven. De jonge weduwe zwoer en Sijlvester hernieuwde ook zijne belofte voor Moeder en Kind te zullen zorgen; daarna was hij weder ijverig in zijne wapensmidse, die hem, schoon hij zwaar belast was, evenwel het noodige opbragt.

Bega, steeds gedachtig aan haar ongeluk, leefde zedig en ingetogen bij haar kantwerk en de opvoeding der geliefde dochter. Zij bezocht alleen haren Broeder en Zuster, ging elken avond in het Begijnenhof bidden, en had geen vriend of kennis dan alleen haren Biechtvader, een ouden Monnik uit het Klooster der Petits-Freres. In Brussel was haar alles vreemd, uitgezonderd wat op Luik betrekking had: de naam alleen deed haar beven. Eens zeide men haar dat een oproerig Luikenaar, aldaar veroordeeld en ontvlugt, doch door 's Hertogs bedienden erkend, op den Grand Sablon zou geregt worden. Dit berigt scheen haar hevig te ontroeren: vertwijfelend liep zij naar het gruwelijk schouwspel en keerde rustiger doch zeer ziek naar huis. Haar lijden belette haar echter niet alle avonden in het Begijnenhof te bidden.

Aldus verstreken drie jaren. Bega's afwezigheid telken avond begon al langer en langer te duren en trok de opmerkzaamheid tot zich: men blies elkander in het oor dat de ingetogene weduwe een minnaar had: het verdenken en de kwaadsprekendheid bevestigden zich dra: Bega was in goede verwachting. Geertruid en haren man had men het niet durven zeggen en zij geloofden het ook niet, beschouwende het gerucht als schandelijke laster; ook Bega liet niets blijken.

Als de tijd der bevalling naderde en alle twijfel ophield, ging Sijlvester tot zijne Zwagerin: „ Bega," zeide hij, „ gij hebt deugd en eer verloren; gij hebt „ de aan Hubert gezworene trouw verbroken." — „ God is mijn getuige," antwoordde zij, „ dat ik mijn eed niet verbroken heb." — „ Bega," viel hij haar heftig in, „ gij liegt: gij zijt zwanger: mijne verpligting houdt op. — Hij verliet het huis, gebood zijne Vrouw hare Zuster nooit weder te bezoeken en op het einde der Novembermaand werd Bega moeder van eenen zoon. Daags daarna ging zij, in weerwil der hevige koude, naar het Begijnenhof, en bij het Kersfeest zag men haar gezond en sterk in de Kerk der Petits Freres bidden.

Toen smeekte Sijlvester, die zich door zijns Broeders Weduwe onteerd hield, der Geestelijke en Wereldlijke Overheid om regt en geregtigheid. Men bewilligde in een *Godsgerigt*. Het Kampgevecht tusschen een Man en eene Vrouw was uiterst zeldzaam. Was de Vrouw rijk dan koos zij een Kampioen, die de zaak voor haar uitmaakte. Had zij een minnaar, dan trad deze in het strijdperk, terwijl hij het hoofdhulsel der dame op de spits zijner lans droeg. Was zij echter arm, zoo moest zij zelven strijden. Bega werd genoodigd den Kamp met haren Zwager aan te nemen. De toebereidselen bij dergelijk een Ordalium waren zoo eigendommelijk, dat er eene menigte aanschouwers zamenliep. In de straat der Fossé-aux-Loups, tegen over de Kerk, had men een' cirkelvormigen kuil gegraven, twee en een halve voet diep en vier voet in doorsnede. Een dergelijke vier voet breeden omgang was er om heen gegraven, die aan den buitenkant met pallissaden was omgeven. De geheele Kampplaats van den Man was de kuil: de Vrouw kon dezelve op den vier voeten breeden gang omloopen.

Na dat beide Kampvechters de heilige Mis bijgewoond en eenen eed gezworen hadden, Sijlvester met standvastigen moed en Bega zonder te blozen, elk in de zekere overtuiging, dat hunne zaak regtvaardig zij, voerde men hen ten strijde en de Kampplaats werd door een Priester ingewijd. Men verliet zich op de Wetten van het Godsgerigt: Zij veroordeelden den overwonnen Man het hoofd te verliezen: de Vrouw, die het onderspit delfde, om levendig begraven te worden. Zij traden in de omheining die toegesloten werd; een Monnik overhandigde hun de wapens. Deze bestonden in drie dikke stokken van een el lang: alleen aan de stokken van de Vrouw was een riem en een steen van een pond zwaarte vast gemaakt. Roerde de Man, terwijl hij naar de Vrouw sloeg den grond, in plaats van haar te treffen, dan verloor hij een stok. Hetzelfde geschiedde aan de Vrouw, als zij mis sloeg. Degene, welke het eerst zijne drie stokken kwijt was, werd schuldig verklaard en ter dood veroordeeld.

Bega en Sijlvester knielden neder, maakten het teeken des Kruises, baden een oogenblik en stonden op het aanslaan van de Kloosterklok, die gedurende den strijd luiden moest, weder op. Het was de tiende Januarij 1477. Bega beefde voor de gedachte den Broeder hares Mans te zullen dooden; doch genoodzaakt zich te verdedigen, bediende zij zich noch van den stok of steen, maar zorgde alleen dat zij niet getroffen werd. Sijlvester streed vol verbittering, geloovende een heiligen pligt te vervullen. Na verloop van een uur had hij zijne drie stokken verloren zonder een enkele maal getroffen te hebben. Men beval hun de groeve te verlaten om de bepaalde straf te ondergaan.

Om genade smeekende wierp Bega zich voor de voeten der Regters: zij wrong de handen, weende en bad om het leven van dengenen, die met alle inspanning van krachten een oogenblik te voren haar van het leven had willen berooven. Men zag dat haar een geheim drukte, dat zij niet ontdekken kon. Daar maakte eensklaps de menigte plaats voor een ouden Monnik met grijze haren, wien met angstige gebaren een man volgde, op welks aanschouwen Sijlvester een luid geschrei aanhief. Het was *Hubert Coppins!* Bega was in onmagt gezonken. Nadat zij door haar Man weder tot zich zelven gebragt was, verhaalde hij, hoe hij levend uit de Maas gehaald en door de zorg eens kolenbranders, die hem bij zich verborgen hield, was genezen: hoe hij onbekend te Brussel kwam, door zijne vrouw, als eene andere Eponina (*), gedurende bijna vier jaren in stilte gevoed werd, en dat hij al dien tijd in eene donkere kamer in 't Begijnenhof had doorgebragt. De goede oude Monnik, de eenige vertrouwde van het getrouwe paar, haastte zich Bega gerust te stellen over het lot van haren Man. Weinige oogenblikken te voren was het berigt gekomen dat *Karel de Stoute* op den 5 Januarij in den slag bij Nancy was gesneuveld, en dat zijne Dochter en Opvolgster Maria van Bourgondien, gedachtig in Brussel geboren te zijn, algemeene vergiffenis, van al wat te voren mogt misdreven zijn, had afgekondigd.

Sijlvester, weder in vrijheid gesteld, stond, zijn gevoel geen meester zijnde, tusschen Broeder en Zwagerin: Hubert werd niet moede van zijnen kleinen Zoon te omhelzen, die hij nu voor de eerste maal in zijne armen durfde te sluiten. Allen dankten God voor den uitslag zijns *Gerigts*.

(Uit het verhaal van *Alfred Reumont*.)

(*) *Eponina* was de Echtgenoot van *Julius Sabinus*, die in het begin der regering van Vespasianus een gedeelte van Gallië in opstand bragt en den titel van Caesar aannam. De wederspannigen overwonnen zijnde, deed *Sabinus* het gerucht van zijn' dood verspreiden, en verborg zich in eene onderaardsche grot, in welke *Eponina* hem volgde. Na verloop van negen jaren dit verblijf ontdekt zijnde, werd *Sabinus* met zijne Echtgenoote voor den Keizer gebragt, dien *Eponina* vruchteloos tot medelijden zocht te bewegen, met hem hare twee kinderen te vertoonen, die zij in haar onderaardsch verblijf gebaard had. Haren Echtgenoot niet kunnende redden, volgde zij hem in den dood.

De FAKULTEIT der BESPIEGELENDE WIJSBEGEERTE en LETTEREN van de *UNIVERSITEIT* te *GRONINGEN* verwittigt door deze de belanghebbenden, dat het Examen van diegenen, welke hetzelve, ingevolge art. 150 van het Koninklijk besluit van den 2 Augustus 1815, no. 14, voorgenoemde Fakulteit moeten afleggen, *alvorens bij den Rector Magnificus der Universiteit te kunnen worden ingeschreven*, op Maandag den 5 September 1836, des voormiddags te 9 uren en vervolgens, zal worden afgenomen in de Senaatkamer der Hooge School; weshalve dezelve worden aangemaand, om op den bepaalden dag, des voormiddags ten 9 ure precies, voor de Fakulteit ten gezegden einde in de Senaatkamer opgemeld te verschijnen.

G. J. MEIJER,
Deken.

T O O N K U N S T.

Vergadering van de Leden en Honoraire Leden der afdeeling Vriesland van de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst, op Donderdag den 25 Augustus 1836, des middags ten 12 ure, ten huize van den Koffijschenker *J. Swildens*, te Leeuwarden.

Namens het Bestuur,
H. van NOORD, *Secretaris*.

⁂ Getrouwd:
Heerenveen, Dr. J. HOUWINK, en
den 12 Augustus 1836. S. S. ADEMA.

VROUWEN-PAROCHIE, den 11 Augustus 1836. Heden avond beviel voorspoedig van eene Dochter, PIETJE DIRKS TANJA, Vrouw van
W. KUIJPERS, *Notaris*.

⁂ Heden beviel van een' welgeschapen Zoon J. COOTSTRA, geliefde Echtgenoot van
Wm. GERBERS.
Groningen, den 14 Augustus 1836.

⁂ Heden beviel mijne Echtgenoot HENDRIKA AUWEN van eene welgeschapene Dochter.
P. SIJTSEMA,
Oostrum, den 17 Augustus 1836. *Predikant*.

⁂ Heden beviel van eenen Zoon, M. ADRIANI, geliefde Huisvrouw van
Leeuwarden, den 19 Augustus 1836. E. R. HARKEMA.
Deze dient tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

BOLSWARD, den 20 Augustus 1836. Heden beviel van eenen Zoon, A. E. FOCKENS, Echtgenoot van D. ROOS van MESDAG.

⁂ Mijne Echtgenoot J. A. BUIJN, beviel heden van eene Dochter.
Augustinusga, den 20 Augustus 1836. H. E. FEENSTRA.

⁂ Heden beviel van een' welgeschapen Zoon, J. M. KIJLSTRA, geliefde Echtgenoote van R. W. S. POSTHUMA.
Gorredijk, den 21 Augustus 1836.

⁂ Nog treurende over het verlies van drie geliefde kinderen, die in den loop van dit jaar stierven, overleed heden morgen mijne waarde Echtgenoot RIGTJE EVERTS POSTHUMA, in den ouderdom van ruim 35 jaren; eene langdurige sukkeling maakte een einde aan haar, voor mij zoo dierbaar leven; terwijl ons eenigst overgebleven Zoontje en haar oude Vader, met mij haren vroegen dood beweenen.
JAN SIJBRENS KINGMA.
Almenum, den 14 Augustus 1836.
Dienende deze tot kennisgeving aan Familie en Vrienden.

⁂ Na eene ziekte van weinige dagen, overleed heden alhier, in den ouderdom van 38 jaren en ruim 3 maanden, onze hartelijk beminde Zuster en Behuwdzuster, GRIETJE van HETTINGA TROMP FLORISON.
Leeuwarden, A. H. FLORISON.
den 15 Augustus 1836. *Mede uit naam van mijnen Broeder, mijne Zusters en Schoonbroeders*.

⁂ Op Wijbranda-State te Hichtum, is den 17 Augustus 1836, na eene hevige borstziekte, in den ouderdom van 34 jaren en bijna vijf maanden overleden, de Hoog Wel Geboren Heer Mr. WICHER van SWINDEREN, Lid van de Ridderschap en Staten der Provincie Vriesland, Grietman van Wonseradeel, nalatende eene diepbedroefde Weduwe, treurende Ouders en vijf jonge Kinderen, die de grootte van hun verlies nog niet beseffen; zullende, op de schriftelijk uitgedrukte begeerte des Overledenen, hiervan geene verdere kennisgeven, en de rouw alléén door de Weduwe en Ouders aangenomen worden.

⁂ Heden avond overleed in den gezegenden ouderdom van bijna 89 jaren, mijn waarde Man, SIJBREN TULP, na een' allergelukkigsten Echt van 53 jaren. *Mede uit naam mijner Kinderen*,
Weerklank bij Leeuwarden, GESIJNA HOLWERDA,
den 18 Augustus 1836. Weduwe S. Tulp.
Deze dient ter verdere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 19 Augustus 1836, *f* 29:00 à *f* 30:00
GROVE KAAS *f* 14:00 à *f* 16:00.

De In- en Uitlandsche ROGGE en TARWE was dienzelfden dag: Rogge *f* 159 : 75 het Last. — Tarwe *f* 6 : 50 de Mudde.

STAAT van de Middelprijzen der GRANEN en andere Objecten, welke in de eerste helft der maand Augustus 1836, ter Markt der Stad *Leeuwarden* zijn verkocht, volgens Nederlandsche maat en gewigt, zonder eenige belasting.

Tarwe,	Witte..	f 5 : 50	de Mudde.	Boter, ...		f 0 : 70	het Pond.
	Roode .	- 0 : 00	———	Vleesch,	Koe....	- 0 : 24	———
Rogge, ...		- 5 : 25	———		Kalfs...	- 0 : 24	———
Gerst,	Vroege..	- 3 : 95	———		Schapen	- 0 : 16	———
	Late	- 0 : 00	———	Varkens-vleesch,	Versch.	- 0 : 29	———
Boekweit, ...		- 5 : 00	———		Gerookt	- 0 : 40	———
Haver, ...		- 2 : 20	———	Aardap-pelen,	Vroege..	- 1 : 80	de Mudde.
Witte Boonen, ...		- 0 : 00	———		Late....	- 0 : 00	———
Erwten,	Witte...	- 0 . 00	———	Zaad,	Kool	- 13 : 50	———
	Groene	- 0 : 00	———		Raap.....	- 0 : 00	———
	Graauwe	- 0 : 00	———		Lijn.....	- 0 : 00	———

Accordeert met het Register der Middelprijzen, den 15 Augustus 1836.

De Burgemeester, PIER ZEPER, *L. B.*

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, den 20 Augustus 1836.

NEDERLAND.		Gebl.	
Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$55\frac{1}{4}$	$55\frac{3}{8}$	$55\frac{5}{16}$
Dito dito...... 5 „	103		
Uitgest. Schuld			
Kansbilj. van dito....	$23\frac{3}{4}$	$23\frac{15}{16}$	$23\frac{15}{16}$
Amortis. Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt.	$97\frac{1}{4}$		
Dito dito ..... $3\frac{1}{2}$ „	$80\frac{3}{8}$	$80\frac{1}{2}$	$80\frac{3}{8}$
Handel-Maats. $4\frac{1}{2}$ „	$182\frac{1}{4}$	$182\frac{1}{8}$	
Nieuwe dito.. $4\frac{1}{2}$ „			
O. I. Leening . 4 „			
FRANKRIJK.			
Insch. Grootb.. 3 pCt.			
ENGELAND.			
Insch. Grootboek......			
SPANJE.			
L. bij Ardoin £ 85. 5 pCt.	$29\frac{1}{2}$	$30\frac{1}{4}$	$29\frac{7}{8}$
Dito bij dito, onb. stukk..	$29\frac{5}{8}$		
Passive...............	$9\frac{7}{8}$	$9\frac{7}{8}$	$9\frac{5}{8}$
Deferred			
Fransche Uitgestelde...	$11\frac{1}{8}$		
Engelsche Uitgestelde..			
PORTUGAL.			
Oblig. te Londen 5 pCt.			
Dito dito....... 3 „			
NAPELS.			
Cert. bij *L. & B.* 5 pCt.			
Dito bij *Falc. & C.* 5 „			
Leen. te L. bij *R.* 5 „			
Aand. Tavoglière $3\frac{1}{2}$ „			
Dito te Parijs... $3\frac{1}{2}$ „			

RUSLAND.		Gebl.
O. *H.* 1798 en 1816, 5 pCt.	105	
Dito dito 1828 en 29, 5 „	$104\frac{7}{8}$	$104\frac{1}{4}$
Cert. d. 1831 en 33, 5 „	96	
Obl. te Londen . 5 „		
Cert. te Hamburg 5 „		
Inschrijv. in Assig. 6 „		
Certifi. van dito.. 6 „		
POLEN.		
Aand. met Lot. fl. 300 f		
„ „ „ „ 500 -		
PRUISSEN.		
Aand. met Lot. R. 50 f		
Neg. Londen 1830 4 pCt.		
OOSTENRIJK.		
Aand. met Lot. f 100 ..		
Dito dito f 250.. 4 pCt.		
Metalliek....... 5 „	$100\frac{1}{4}$	$100\frac{3}{8}$
Dito........... 3 „		
Dito te Lond. gen. 5 „		
Dito........... $2\frac{1}{2}$ „		
W. B. bij *Goll & C.* 5 „		
Dito........... 4 „		
N. Ween. Aand. fl. 500 f		
DENEMARKEN.		
L. te Londen ... 3 pCt.		
BRAZ. dito bij *Rots.* 5 „	$87\frac{1}{8}$	
DARMST. Aand. bij L.		
Russ. Fr. A. 500 fr. ..		
Dito 100 fr.		

Columb. 2de leening van 100 £ $19\frac{7}{8}$, $\frac{11}{16}$. — Peru 6 pCt. van 100 £ $15\frac{1}{8}$. Blaauwe Grieken van 200 £ $24\frac{5}{8}$, $\frac{1}{8}$; van 300 £ $24\frac{3}{8}$; onbep. Coup. f $4\frac{5}{16}$, $\frac{1}{8}$. Roode Grieken van 100 £ $24\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$; onbep. en kleine Coup. f $4\frac{1}{8}$.. — Don Carlos $6\frac{1}{16}$ pCt.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN TIETJERKSTERADEEL, roepen op alle de Gereformeerde Floreenpligtige Stemgeregtigde Ingezetenen van de respective Dorpen dezer Grietenij, om in hunne Dorpskerken (ieder in de zijne) te compareren te weten:

Op Donderdag den 25 Augustus 1836, die van Oudkerk, des morgens ten 9 ure, Oenkerk ten 11 ure, Wijns des namiddags ten 1 ure, en Giekerk ten 3 ure.

Op Zaturdag den 27 dito, die van Suawoude des morgens ten 9 ure, Tietjerk ten 11 ure, Rijperkerk des namiddags ten 2 ure, en Hardegarijp ten 4 ure.

Op Dingsdag den 30 dito, die van Oostermeer des morgens ten 9 ure, Eestrum ten 11 ure, en Bergum des namiddags ten 4 ure.

En op Woensdag den 31 dito die van Eernewoude des morgens ten 9 ure, Garijp des middags ten 12 ure, en Suameer des namiddags ten 2 ure.

Ten einde nader op te nemen de Kerkerekening over 1835, en de door Kerkvoogden reeds geformeerde begrooting voor 1837, met of zonder verandering vast te stellen; die van Wijns en Oenkerk tevens ter beraming van het ontwerp van omslag over de Floreenen, en die van Suawoude om te procederen tot stemming van twee nieuwe in plaats van de tusschen tijds afgaande Kerkvoogden *D. B. van der Meulen* en *R. T. Veenstra.*

DE VOOGDEN VAN DE STADS ARMEKAMER te *Leeuwarden*, noodigen bij dezen uit, alle zoodanige personen, welke daartoe geschikt, genegen mogten zijn, in de door het bedanken, en daarop gevolgd eervol ontslag aan *Bauke Douwes Camstra*, met den 31 October e. k. zullende vaceren, betrekking van BODE bij de Stadsarmekamer, geplaatst te worden. Zullende de Sollicitanten hiertoe verpligt zijn hun verlangen vóór of uiterlijk op Woensdag den 24 dezer schriftelijk bij den Fungerende Secretaris-Boekhouder in te dienen, met overlegging van de noodige getuigschriften.

De Voogden der Stads Armekamer voornoemd,
H. VAN DER KOOI, *President.*
A. MENALDA, *Secretaris-Boekh. L. S.*

De Notaris WIJMA, te Harlingen, zal aldaar, op Woensdag den 24 Augustus 1836, des avonds ten 6 ure, bij de eindelijke toewijzing, ten overstaan van het Vredegeregt, in het Koffijhuis van *L. Rimkema*, bij de Groote Sluis, in het openbaar verkoopen:

1. Eene uitmuntende HEEREN HUIZINGE, met grooten TUIN, voorzien van exquise Vruchtboomen, staande en gelegen aan de Zuidzijde der Voorstraat en loopende tot aan de Laanen te Harlingen, wijk E, no. 30; zijnde de Tuin gemeten op 9 v. roede, bij de Weduwe *Bote L. Tuininga*, als mede-eigenaarsche bewoond; den 12 Mei 1837 of zoo veel eerder als het de Verkoopers convenieert, vrij te aanvaarden.
2. Eene WONING met annexen, staande achter den Tuin van het 1ste perceel, aan de Laanen, wijk E, no. 197, thans ledig en dus terstond te aanvaarden.
3. Eene HUIZINGE met annexen, staande in de Bildstraat aldaar, wijk A, no. 68, bij de Weduwe *Wopke Djoerds van der Stel* bewoond; den 12 November 1836 te aanvaarden.
4. Een PAKHUIS, thans gebruikt voor Timmerwinkel door *S. & S. Zwaal*, staande in de Hoogstraat aldaar, wijk B, no. 38, waaronder een zeer groote Aardappelkelder; den 12 Mei 1837 te aanvaarden.

De Notaris WIJMA, te Harlingen, zal aldaar, op Woensdag den 24 Augustus 1836, des avonds ten 6 ure, bij de eindelijke toewijzing, in het Koffijhuis van *L. Rimkema*, bij de Groote Sluis, publiek verkoopen:

Eene uitmuntend gebouwde HEEREN HUIZINGE, met groote HOVING, KNECHTSWONING en verdere annexen, staande en gelegen aan de Sexbierumer Vaart, even buiten Harlingen, onder Almenum, gequoteerd met no. 16, bij den Heer *S. van Slooten*, als eigenaar in gebruik; terstond na de eindelijke toewijzing vrij te aanvaarden.

De Notaris HANEKUIJK, te Harlingen, zal, op Woensdagen den 24 en 31 Augustus 1836, des avonds ten 6 ure, in het Koffijhuis van *L. Rimkema*, bij de Groote Sluis aldaar, veilen:

Eene HUIZINGE en TUIN, staande te Harlingen aan de Zoutsloot, in wijk A, nos. 147 en 205, door *M. Modders* c. u. als eigenaars bewoond; den 12 Mei 1837 vrij te aanvaarden.

De Notaris GOSLINGS, te Harlingen, zal, op Woensdagen den 24 en 31 Augustus 1836, telkens des namiddags ten drie ure precies, bij provisionele en finale toewijzing, ten huize van *Sijtse Beidschat*, bij de Zuiderpoort aldaar, publiek verkoopen:

2 Bunder 57 v. roede 20 v. el en 54 v. palm GREIDLAND, gelegen in twee stukken onder den dorpe Pingjum, bekend in het Kadaster sectie H, nos. 749 en 783, belast met 2 Floreen 8 Stuivers, bij *Geert Jans Jongsma* in huur en gebruik; te aanvaarden Petri 1839.

HET LOKAAL VAN R. K. STEINVOORTE

Op den Wirdnmerdijk alhier, is op morgen den 24 Augustus als KOFFIJHUIS geopend.

VAARTSLATTING.

DE GECOMMITTEERDEN tot de Slatting van de Vaart, loopende van af de *Zwette* of Sneeker Trekvaart voorbij het dorp *Bozum*, tot aan de Wieuwerder- of Zwaanwerder-Meer, zullen publiek aanbesteden:

Het SLAAN van eenen grooten PUNT-KISTDAM, twee STRIJKDAMMEN in die Vaart en zes DITO bijlangs dezelve.

Het DROOGMAKEN van een gedeelte dier Vaart.

Het SLATTEN van dezelve, ter lengte van nagenoeg 4412 el.

Alsmede het UITLEIKEN van het gedeelte dier zelfde Vaart, van af de Wieuwerder Meer tot in de Franeker Vaart, ter lengte van nagenoeg 140 el.

Die gading maken, komen op *Donderdag den 25 Augustus* 1836, (in plaats van op *Dingsdag den 23 Augustus* 1836, zoo als vroeger was bepaald) des voormiddags ten tien ure, in de Herberg bij *Oene Klazes Sijtsma*, te Bozum, zullende des morgens van dien dag op de plaats zelve, de noodige aanwijzing worden gedaan.

Door te groote ongeschiktheid der Baan is het vooral, dat er dit jaar, te Bozum, niet gedraafd wordt; maar, na bekomene toestemming, is O. K. SIJTSMA, Kastelein aldaar, nu voornemens, den eersten Kermisdag, op Woensdag den 24 Augustus e. k., te laten Verkaatsen:

Een fraaije ZILVEREN PRIJS. Terwijl er op den anderen dag ook tot Kaatsen en Tippen, om *ZILVEREN PRIJSJES*, gelegenheid zal zijn.

Met vereischte permissie van het Grietenijbestuur van Doniawerstal, gedenkt de Kastelein R. DE JONG, te Langweer, op Donderdag den 25 Augustus 1836, te laten Verharddraven, en aan den winner vrij te vereeren:

Eene extra fraaije ZILVEREN ZAK-TABAKSDOOS, door Paarden van zessen klaar, die tot genoegen der Keurmeesters zijn, en geen Prijs noch premie hebben gewonnen; mits er een genoegzaam aantal Paarden tot de Draverij worden aangeboden.

De Liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven, daar de Draverij des namiddags precies ten 2 ure een aanvang zal nemen.

Hardzeilpartij te Langweer.

Met vereischte permissie van het Grietenijbestuur van Doniawerstal, gedenkt JOHs. D. WIERSMA, Tapper te Langweer, op Vrijdag den 26 Augustus 1836, te laten Verhardzeilen en aan de winners vrij te vereeren, door Jagten en Booten van 5 ton en daar beneden: *Een extra fraaije VLAG en VLAGSTOK*, en door kleine Bootjes met Sprietzeilen: *Eene fraaije ZILVEREN LEPEL.*

De liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven, daar men met de Zeilerij precies ten 2 ure een aanvang zal maken.

KAATSPARTIJ TE OOSTEREND door Porturen.

Met consent van den Wel Edelen Heer Grietman van Hennaarderadeel, gedenken de Kastelein P. OOSTRA en eenige Ingezetenen van Oosterend, op Zaturdag den 27 Augustus 1836, des namiddags ten 2 ure, te laten Verkaatsen, en aan de winners te vereeren: *Een' faaaije ZILVEREN BRANDEWIJNSKOP.* De Liefhebbers worden verzocht, zich vroegtijdig aan te geven.

Hardzeilpartij bij de Oudeschouw.

Met permissie van het Grietenijbestuur van Utingeradeel, gedenkt de Kastelein W. J. MEIJER, bij de Oudeschouw, op Zondag den 28 Augustus 1836, te laten Verhardzeilen en vrij te vereeren: *Eene extra fraaije ZILVEREN TABAKSDOOS*, door Veerschepen zonder onderscheid. De liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven.

Met consent van den Grietman van Oostdongeradeel, gedenkt de Kastelein P. TORENMANS, te Morra, op Zondag den 28 Augustus e. k., des namiddags ten 3 ure, te laten Verkaatzen en vrij te vereeren: *Eenige stukken fraai ZILVERGOED*; voorts zal er op Maandag daaropvolgende worden Verkaatst: *Twee ZILVEREN LEPELS*, tot Prijs en *twee CACHETTEN*, tot Premie. De Liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven.

Met consent van den Heere Grietman van Idaarderadeel, gedenkt de Kastelein GERRIT OTTES FEENSTRA, te Wartena, op Woensdag den 31 Augustus 1836, des namiddags ten één ure, te laten Verhardzeilen: *Eene fraaije ZILVEREN TABAKSDOOS*, door Jagten of Booten beneden de 7 el. De Liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven.

Harddraverij te Gorredijk.

De Kasteleins F. VAN DER WAL en H. T. JAGER, te Gorredijk, benevens eenige Heeren Liefhebbers, zullen, op Donderdag den 1 September 1836, (uithoofde van de op den 29 Augustus invallende Rienster Paardenmarkt,) des namiddags ten 2 ure, met toestemming van den Ed. Achtb. Heer Grietman van Opsterland, door Paarden geen Stads Prijs of Premie gewonnen hebbende, te Gorredijk laten Verharddraven, en aan de Eigenaars van de hardstloopende vrij vereeren: *Een aanzienlijke PRIJS en PREMIE*, bestaande in *eene ZILVEREN TAFEL-TABAKSDOOS met KOMFOOR*, en *eene DITO ZAK-TABAKSDOOS.*

Zullende de keuring der Paarden geschieden des voormiddags ten 11 ure, bij den Kastelein H. T. JAGER.

Met consent van de Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Bolsward, gedenken de Kasteleins JOHs. EISMA, de Weduwe W. H. WIEBES en HESSEL DIJKSTRA, aldaar, op Maandag den 5 September 1836, des namiddags ten 2 ure, te laten Verharddraven met Paard en Chais, en aan de winners vrij te vereeren: *Eene fraaije ZILVEREN TABAKSDOOS* tot Prijs, en *een paar fraai bewerkte HOOFDSTELLEN* tot Premie. — Zullende tot deze Draverij worden toegelaten alle Paarden, mits tot genoegen der Keurmeesters en geen Stads Prijs gewonnen hebbende. Wordende de Liefhebbers tevens uitgenoodigd, zich met hunne Paarden vroegtijdig, en wel des voormiddags van tien tot des middags twaalf ure, ten huize van *Hessel Dijkstra* voornoemd, te vervoegen.

)o( )o( )o(Er wordt gevraagd, tegen November aanstaande, een KOETSIER, goed met twee Paarden kunnende rijden, tevens om de werkzaamheden als *Huisknecht* waar te nemen. — Adres franco onder letter L, bij LUCAS BOUMA, te Beetsterzwaag.

)o( )o( )o(Er wordt gevraagd een LEERLING in de GENEES-, HEEL- en VERLOSKUNDE. — *Brieven franco* bij F. HOLTKAMP, te Sneek.

LEES HIER.

Er wordt vermist sedert den 16 en 17 Augustus 1836, en vermoedelijk gestolen uit het Land van de Weduwe W. J. TULLENER, te Jelsum, provincie Vriesland: een zwart langstaart MERRIEPAARD, met een kol voor den kop en aan een regter achterpoot, op de middelspot een klein knobbeltje; hebbende zwaren staart met enkelde witte haren, gelijk ook in de manen; zijnde het niet groot van statuur en gesloten van ledematen; oud 6 jaren. — Die hetzelve terug bezorgt zal eene halve Gouden Willem tot belooning ontvangen.

***** Bij den Boekhandelaar R. J. SCHIERBEEK, JUNIOR, te *Groningen*, is uitgekomen en alom verzonden:

I. *M. SAGOSKIN*, DE RUSSEN IN 1812. Een geschiedkundige Roman, in 2 Deelen compleet, à f 5 : 50.

II. ——————— DE RUSSEN IN 1612. Een geschiedkundige Roman, in 2 Deelen compleet, à f 4 : 80.

Beide deze Werken, waarvan het eerste ten deele den Veldtogt van NAPOLEON, van de Russische zijde beschrijft, verdienen de aandacht van het Nederlandsche Publiek in de hoogste mate, zuiver Historiële waarheid, met Romantische inkleeding, in eenen levendigen, vloeijenden stijl vereenigende.

*** Merkwaardig in deze dagen

Is te lezen het belangrijk Werk: *Episoden uit het leven van* DON CARLOS (KAREL V,) *Koning van Spanje; door den Baron* DE LOS VALLES; *met drie portretten en facsimile.* Dit allerbelangrijkst Werk verspreidt over den toestand van Spanje een geheel nieuw licht, en verdient bij de dagelijks afwisselende gebeurtenissen eene dubbele aandacht; hetzelve is thans van de pers gekomen te *Rotterdam*, bij de Boekhandelaren MENSING en VAN WESTREENEN, en alom verkrijgbaar gesteld voor f 3 : 60.

***** Op den 11 Augustus 1836, is door den Boekhandelaar JACOB J. VAN GELDER, aan het Gemeentebestuur van Leeuwarden ter vertaling in de Nederduitsche taal vertoond: VELPEAU, DE L'OPERATION DU TRÉPAN DANS LES PLAIES DE TÊTE; Brux. 1835.

TER LEEUWARDER COURANTDRUKKERIJ.